

La Humanitat

Any II : Núm. 178
Barcelona, 6 de juny de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56 segon :-: Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador LLUIS COMPANYS

Diuen que el Govern està en crisi

Cal que hom es prepari a sentir que hi ha crisi. No passaran dues setmanes seguides sense que circuli el "rumor" de crisi. Hi ha gent que es dedica a fer-los circular. Singularment això és una tàctica contra l'Estatut.

—Que hi ha d'aquesta reunió? Diuen que Prieto... Els socialistes sembla que... Voleu dir que Carner pot continuar al Govern?... Aquest discurs d'avui és mortal per al Govern...

Crisi... "Soñaba el ciego que veía!", que diuen els castellans. Però al cap del Govern hi ha un home serè, clar, que sap esviar aquests núvols.

Crisi... Però ell respon: "Per a substituir el Govern veieu el que es necessita:"

1. Derrotar-lo en una votació.
2. Que el President de la República els doni l'encàrrec de formar-ne un altre.
3. Que el puguin formar.
4. Que tingui majoria al Parlament.

La cosa és clara, però amb tot es veuen, en escoltar-ho, unes cares llargues...

Car és veritat! Es necessiten, tanmateix, totes aquestes coses.

I, a més, es necessita que el nou Govern no en sigui un que vulgui assaltar el Poper passant per damunt l'Estatut de Catalunya. Perquè Catalunya és una part importantíssima d'Espanya. I contra ella, regatejant o disminuint els seus anhelos, no hi ha ningú que pugui governar. En fer-ho contra Catalunya ho farà contra la República. Que són una mateixa cosa. I com a catalans i com a republicans, i com a espanyols, un Govern així no podria viure al Parlament ni fora del Parlament.

UNA MANIOBRA CONTRA LES CORTS

La deslleialtat dels enemics de la República

Madrid. —Diu "El Liberal" en el seu editorial d'ahir, parlant de la discussió de l'Estatut:

"Ha bastado que se agite un poco la opinión al proyectarse el primer Estatuto de autonomía regional para que, como el galán de Quevedo, se pongan delante de esa opinión mal informada para extraviarla, y si pueden, llevarla contra la Constitución y contra las constituyentes, que es tanto como lanzarla contra la República. ¡No cabe mayor deslealtad!

Deslealtad con el Gobierno, y con las Cortes, y con la República. Y deslealtad también con esa opinión que no pide aduladores, sino sectores desinteresados que le digan la verdad.

Contra la Constitución va esa maniobra infame que denunciamos, porque es la Constitución el fundamento de las regiones para reclamar autonomía. Y va también ese movimiento contra las constituyentes, porque, torpedeada la Constitución, con la revisión de que ella se hiciera para negar esas autonomías, quedarían disueltas automáticamente las Cortes, que vienen soportando un derrotismo tan desvergonzado como el que se ha desarrollado en el debate de la totalidad del Estatuto."

UNA REVELACIÓ

Lloyd George no permeté que la família imperial russa s'establís a Anglaterra

Londres. — El llibre que la senyoreta Merce Buchanan (filla del difunt sir Jordi Buchanan, ambaixador de la Gran Bretanya a Rússia, durant la guerra) acaba de publicar, ha causat gran sensació, per un sens fi de revelacions, que donen a conèixer diverses intimitats de diferents alts personatges, fins ara insospitades.

En aquest volum, intitulat "La dissolució d'un imperi", l'autor, fent al·lusió als esforços fets per a salvar la família imperial, declara que les disposicions que havien estat preses en vista de la fugida de Nicolau II en direcció a Anglaterra, on el rei s'havia declarat "content de rebre el seu cosí i la seva família", foren anul·lades, a conseqüència de la intervenció de Lloyd George. Aquest, va advertir al rei que l'opinió pública anglesa era hostil a la família imperial russa, i que els treballistes estaven decidits a crear conflictes i perturbacions, si aquesta s'establís a Anglaterra.

El doctor Marañón

Amb l'express va arribar diumenge a Barcelona l'eminent doctor Gregori Marañón. Des de l'estació el senyor Marañón, va sortir cap a Girona, on donava una conferència sobre matèria professional. El mateix diumenge va retornar a la nostra ciutat per agafar l'express de Madrid, on havia d'esser avui, dilluns.

Ens dol que la permanència de l'il·lustre doctor en terres catalanes hagi estat tan breu. Sentim pel senyor Marañón una gran admiració. I sabem que és un bon amic de Catalunya.

UNA LLETRA DE VICTORIA KENT

«No tinc de rectificar una sola ratlla de la meva actuació»

Madrid. — L'ex-directora general de presons, ha adreçat als periòdics una lletra en la qual diu:

"Quedan muchísimas cárceles de provincias en condiciones pésimas, como las de Sevilla, Córdoba, Cádiz, Huelva, Málaga, Santiago, Gerona, Tarragona, Lérida, Cuenca, Cáceres, Badajoz, etc.; queda un Cuerpo de Prisiones que hay que reformar urgentemente, salvando los buenos elementos que existen; quedan las cárceles dobladas en su población reclusa, en relación a la cabida posible, por elementos sindicalistas, comunistas y anarquistas, elementos rebeldes a los poderes constituidos, que rechazan todo régimen penitenciario. No se encuentra ni en las teorías clásicas, ni en las modernas corrientes penitenciarias, ni en práctica alguna de esta naturaleza, fórmula posible para la corrección de estos elementos, porque nada tienen que corregir en el orden penal. El Gobierno verá si procede adoptar otras medidas respecto a esta situación.

No tengo ni una línea que rectificar en mi actuación. Fui a la Dirección de Prisiones con una misión que cumplir: con la de modificar el régimen penitenciario según las humanas corrientes científicas; fui con un criterio definido, con una línea recta de conducta. Medito acerca de mi gestión; nada tengo que rectificar. Esto sentado, he presentado al ministro la dimisión de mi cargo con carácter irrevocable. Ni siento cansancio ni tibieza de ánimo; mas por si las circunstancias indican la conveniencia de un cambio de persona al frente de la Dirección, no puedo ser yo quien obstaculice lo más mínimo un camino al Gobierno. Serviré a la República allí donde me encuentre, con la misma apasionada fidelidad que la he servido hasta aquí."

UN "CAPRITXO" COM UN ALTRE

Una francesa es vesteix d'home per a poder veure el Papa

Ciutat del Vaticà. — Els soldats del Papa han detingut un obrer que es passejava pels jardins del Vaticà amb uns altres que els havien inquietat.

Conduït a la gendarmeria s'ha descobert que l'obrer era una dona.

Aquesta ha declarat que s'havia vestit d'aquesta manera per a poder veure el Papa, doncs ja havia vingut diverses vegades a Roma, amb diversos pelegrinatges sense haver mai pogut arribar a veure el sobirà pontífex.

L'ARXIDUC PERD EL TEMPS

UN PROCEDIMENT DESACREDITAT

Madrid. — En la seva "Charla al Sol", diu "Luz":

"El Siglo Futuro traía anoche, naturalmente, su buena colgadura. Una ancha colgadura tipográfica en la primera plana, pendiente de la cabeza del periódico. Podía ser una colgadura y podía ser un delantal. Se leía en ella un "reinaré", pero no aplicado al Corazón de Jesús, sino al archiduque Alfonso Carlos, que es ahora el caudillo visible de los tradicionalistas españoles. El archiduque quiere que reine el Corazón de Jesús, pero quiere reinar él antes.

He aquí su declaración:

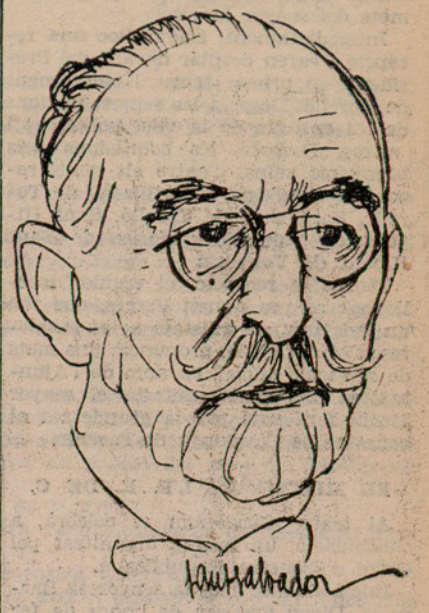
"Yo, de mi libre voluntad, en este día en que la Iglesia celebra la fiesta del Deficio Corazón, "prometo solemnemente" que si la Divina Voluntad dispone sea yo llamado a regir los destinos de España, será entronizado el Sagrado Corazón de Jesús en el Escudo Nacional, siendo colocado sobre las flores de lis de la casa de Anjou y en-

tre los cuarteles Castilla y León, bajo la Corona Real."

El archiduque sabe aprovechar las circunstancias. En el día solemne en que le parece que la Divina Voluntad ha de estarle más propicia, ofrece un entronizamiento a cambio de otro, a toma y daca.

Pero hace unos años permitió la Divina Voluntad que reinase en España un dictador hábil también para atravesar los poderes celestiales. El Sagrado Corazón fué entronizado en todas partes y traído a presidir las disputas de los hombres, incluso las más soeces disputas de los hombres municipales. El resultado fué desastroso. Las cosas, municipales o no, se hacían de tal manera que la Augusta protección no se veía por ninguna parte. El experimento habría sido aleccionador aun para el más torpe mortal.

Por eso el archiduque llega tarde y perderá el tiempo y las promesas. La Divina Voluntad no querrá permitir que la estafen otra vez."

El senyor Valero Valverde, nomenat Governador civil de Sevilla

VIATGE PRESIDENCIAL

Francesc Macià i Lluís Companys a les valls del Ter

Les viles de Torelló, Manlleu i Roda, visqueren ahir moments d'intensa emoció i joia profunda, amb motiu del viatge que féu per aquelles terres el President de la Generalitat de Catalunya, acompanyat del cap de la minoria parlamentària, Lluís Companys.

A les deu en punt del matí, sortí el senyor Macià, de la Generalitat. En el seu auto prengueren lloc el senyor Companys, que en aquell moment ar-

avis" i "Demanem que a les escoles no existeixin diferències socials".

En veure el President, la multitud esclatà en aplaudiments i visques. Tothom, homes i dones, grans i petits empenyien per atancar-s'hi i estrenyer-li les mans. La cridòria no cessà un sol moment. "Visca en Macià!", "Visca l'Avi dels catalans!", "Visca el President de Catalunya!". El senyor Companys era també victorejat.

dent del Centre d'Esquerra Republicana, senyor Joan Valls, i el vice-president senyor Joan Serra.

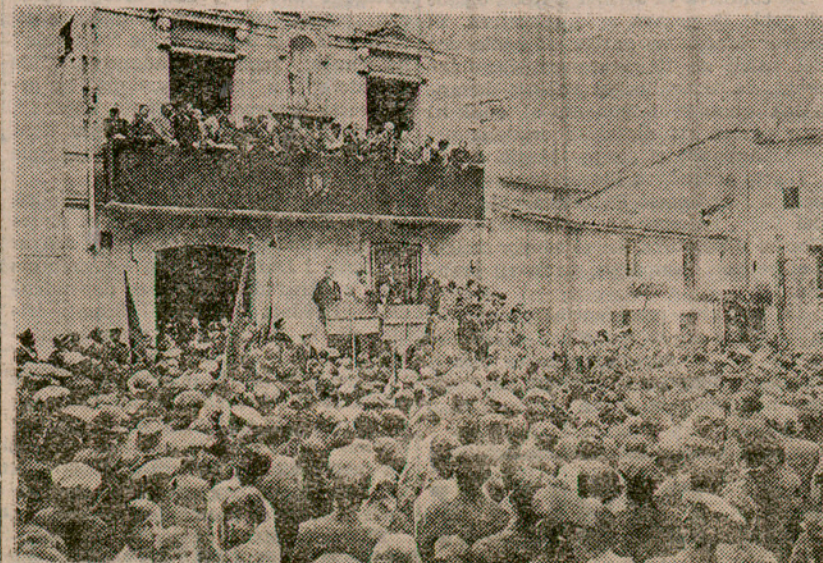
EL PRESIDENT PARLA AL POBLE

La plaça de la República era plena de gom a gom. En fer-hi la seva aparició el senyor Macià, amb els seus acompanyants, una ovació formidable esclatà. Ovació intensa i incalculable. Una cobla tocava "Els Segadors", i les notes vibrants de l'himne de Catalunya, seguien el ritme que dibuixaven les banderes. El President Macià escoltava emocionat aquesta manifestació, comparable a les més grans que Catalunya hagi fet al seu venerable President.

En mig d'un gran silenci, l'alcalde de Torelló va adreçar la paraula al senyor Macià, i davant de tot el poble reunit li va dir:

"La vila de Torelló, que ha estat sempre un dels pobles que més s'ha distingit, ja en temps remots, pel seu grau de catalanitat, té en molta estima la vostra visita oficial com a Cap de la nostra Catalunya renaixent, i fa vots perquè aquesta Catalunya, tan trepitjada i viltinguda, que vibra avui en veure propra la seva deslliurança, sàpiga regir-se i desenvolupar-se com li correspon."

El senyor Macià agrai, en començar a parlar, la magna rebuda que Torelló acabava de fer-li. "No he vingut ací — observà — a encomanar-vos la meua fe en els destins de Catalunya, puix que aquesta fe la teniu també vosaltres. Jo he vingut perquè es manifestés aquesta unanimitat amb què en aquests instants us mostreu. Aquesta unanimitat és, avui, més necessària que mai, a fi que a tot arreu se'm respecti i se'n consideri; aquesta unanimitat farà possible la consecució de l'ideal de cordialitat i germanor que perseguim; aquesta unanimitat ens donarà el triomf sobre els nos-

El President de la Generalitat adreçant la paraula al poble de Torelló

ribava de Madrid, i el doctor Riera i Puntí, diputat a les Corts Constituents.

A la Garriga s'afegí a la comitiva el cap de mossos d'Esquadra d'aquella demarcació, capità Frederic Escofet, i a Vic s'hi uniren, també, el diputat a la Generalitat senyor Josep A. Trabal i la propagandista senyoreta Maria dels Dolors Bargalló.

En el transcurs del viatge, el President de Catalunya fou objecte de moltes demostracions de simpatia, i es veié obligat a deturar-se uns moments a Vic i a Manlleu, on el saludaren les autoritats i representacions de les organitzacions d'Esquerra. A Manlleu el saludà especialment el ferm catalanista Lluís Pous, el qual, durant la dictadura, compartí amb ell les amargors de l'exili i fou un dels participants a la gesta de Prats de Molló.

UNA ARRIBADA TRIOMFAL

A les dotze toques, arribava la comitiva a Torelló. A la carretera, a l'entrada de la vila, hi havia aplegada una gentada imponent, amb banderoles i estandars, sota un gran arc de fullatge amb la següent inscripció: "Torelló al President de Catalunya".

Entre la gentada, hi havia un centenar de noies amb llagades catalanes damunt del pit, i de tricolors republicanes que els lligaven els cabells. En mig del grup de noies, s'excavaven uns cartells que deien: "Demanem el respecte moral i material pels nostres

El poble de Roda tributa una entusiasta rebuda al senyor Macià